

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 4305200577
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4305200577.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: G. T., nar. XX. M. XXXX., trvale bytom G. XXXX/XX, B., o vymoženie 571,60 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Er/18/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. januára 2014, č. k. 9CoE/236/2013-58, v časti zrušujúcej uznesenie Okresného súdu Levice z 26. októbra 2011, č. k. 13Er/18/2005-31 (I. výrok) a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 26. októbra 2011, č. k. 13Er/18/2005-31, žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vedenú na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Er/18/2005 u súdneho exekútora JUDr. Kataríny Baňarovej, Exekútorový úrad Dunajská Streda, Nám. Á. Vámbéryho 5249/13B pod sp. zn. EX 4/2005 zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený a súdny exekútor. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 31. januára 2014, č. k. 9CoE/236/2013-58 odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil, odvolanie súdneho exekútora ako podané neoprávnenou osobou odmietol a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu v časti zrušujúcej uznesenie súdu prvej inštancie odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie spolu s návrhom na prerušenie dovolacieho konania a s návrhom na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Odvolaciemu súdu vytýkal, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“), v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/

O. s. p.), konanie je podľa dovolateľa postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Na základe uvedeného žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ust. § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či sú splnené objektívne ako aj subjektívne podmienky prípustnosti dovolania.

5. Dovolanie bolo podané dňa 17. apríla 2014, teda ešte pred 1. júlom 2016, kedy nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, podľa ktorého tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 C. s. p.) a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 veta prvá C. s. p.).

6. Podľa § 240 ods. 1 veta prvá O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

7. Aj napriek formulácii uvedeného ustanovenia vo všeobecnosti priznávajúcej právo na podanie dovolania ktorémukoľvek účastníkovi konania, bolo v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu v minulosti konštatované, že z povahy dovolania ako oprávneného prostriedku vyplýva, že oprávnenie ho podať (subjektívna prípustnosť dovolania) má ten účastník, v neprospech ktorého vyznieva porovnanie medzi najpriaznivejším výsledkom, ktorý odvolací súd pre tohto účastníka mohol založiť svojím rozhodnutím a výsledku, ktorý svojím rozhodnutím odvolací súd skutočne založil (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/46/01, publikovaný ZSP 49/2003). Uvedený právny záver obmedzujúci právo podať dovolanie tomu účastníkovi konania, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach bol judikovaný aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 1998, sp. zn. 1Cdo/92/97, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 50/1999. Zároveň posúdenie otázky, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo v prospech alebo neprospech účastníka, prislúcha dovolaciemu súdu.

8. Oprávnený v dovolaní uvádza, že jeho dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu výroku odvolacieho súdu. Aj napriek takejto zrejmej nesprávnosti (odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil), bolo pre dovolací súd z obsahu spisu zřejmé, proti ktorému rozhodnutiu dovolanie oprávneného smeruje. Uvedené rovnako nemá vplyv na skutočnosť, že oprávnený podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorý na základe odvolania podaného oprávneným zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie, a teda odvolací súd rozhodol v prospech oprávneného. Oprávnený preto nebol oprávnenou osobou na podanie dovolania proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu a jeho dovolanie je potrebné podľa § 447 písm. b/ C. s. p. odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou. Vzhľadom na odmietnutie dovolania sa najvyšší súd nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

9. Vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/79/2013, 4Oboer/191/2013, 8ECdo/160/2014, 7ECdo/251/2014, 4Oboer/165/2014, 2Oboer/120/2013, 5Oboer/116/2013, 3Oboer/71/2013, 1Oboer/21/2015, 1Oboer/68/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí vo vzťahu k zamietnutiu návrhu oprávneného na prerušenie konania,

ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

10. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.